

HUR HAR DU DET?

TJEJJOUREN VÄSTS ÅRLIGA
UNDERSÖKNING AV TJEJER OCH
UNGA KVINNORS HÄLSA

Med fokus på skola, samt
bemötande i vård och omsorg.

WWW.TJEJJOURENVAST.SE

Innehållsförteckning

Inledning	3
Vem är otrygg hemma?	6
Hur har du det i skolan?	6
Våld i skolan	6
Sexuella trakasserier i skolan.....	7
Prestation och belastning	7
Att söka stöd och vård under pandemin.....	8
Hur många har sökt stöd och vård?	9
Hur ser du på att söka stöd och vård?	10
Sammanfattning	11
Åtgärder och uppmaningar.....	13
Framtida konsekvenser.....	13
Åtgärder.....	14

Inledning

Tjejjouren Väst är en av Sveriges största tjejjourer med över 4 000 stödsökande årligen. Alla som identifierar sig som tjej får prata med oss, en är helt anonym och får prata om vad som helst. Vår vision är: *Ett jämställt samhälle där tjejer och unga kvinnor har lika rättigheter och goda livsvillkor.* För att bidra till denna vision arbetar vi både med direkt stöd och att lyfta tjejer och unga kvinnors röster genom olika påverkanskampanjer och kunskapshöjande insatser, så att vi kan göra skillnad på riktigt. Tjejjouren Västs fokusfråga år 2021 är: *Livsvillkor - hur har vår målgrupp det?* där vi fokuserar mer specifikt på tjejer och unga kvinnors livsvillkor kopplat till deras skolgång, samt bemötande i vård och omsorg. Denna fokusfråga genomsyrar hela verksamheten - från volontärernas fortbildningar till vilka ämnen vi opinionsbildar kring.

Vi genomför årligen enkäter, dels för att kunna jämföra vår målgrupps mående över flera år, men också för att få vet hur de har det just nu. På så sätt kan vi utföra vårt uppdrag på bästa sätt, med utgångspunkt i vår målgrupps hälsa och livssituation. Årets undersökning *Hur har du det?* baserades bland annat på de svar vi fick in i enkäten *Är du okej?* från hösten 2020. Denna undersökning utgjorde också grunden för årets fokusfråga. Då var det många respondenter som uppgav att de inte mådde bra, och upplevde stress, ångest och oro. De upplevde även att den vård de sökt inte varit tillräckligt bra, och att skolan var en källa till stress och ångest.

År 2021s enkätundersökning gjordes digitalt med ett bekvämlighetsurval, via riktad marknadsföring. Det betyder att vi riktat marknadsföringen mot alla tjejer och unga kvinnor i Västra Götalandsregionen i åldrarna 10–25, respondenterna har således inte rekryterats utifrån vår stödverksamhet och deltagande har varit helt frivilligt samt anonymt. Data-inhämtningen löpte från den 8 mars till 8 april 2021. I Västra Götalandsregionen bor det ca 140 000 tjejer och unga kvinnor (i åldrarna 10–25). Antalet svarande på enkäten var 1685 personer, vilket således utgör cirka 1% av alla inom gruppen tjejer och unga kvinnor i regionen. Av årets svarande hade enbart 2% svarat på vår tidigare enkät, vilket innebär att vi har ett nytt urval av respondenter. Som kommer bli tydligt längre ner i enkäten så överensstämmer många av de svar detta års respondenter uppgett, med förra enkätens svarande – framförallt vissa frågor gällande sitt mående och om upplevelsen av att söka stöd. Detta är viktigt att bära med sig när vissa slutsatser dras om svaren, att vissa upplevelser indikerar en trend. Denna nu skönjbara trend bör även utgöra en

grund för utformningen av det preventiva arbete och de insatser som behövs gentemot målgruppen.

Rapporten har delats in i tre huvudområden; *Mående i allmänhet*, *Skola* och *Stöd och Vård*. Avslutningsvis har vi gjort en sammanfattning där vi belyser de viktigaste lärdomarna som går att dra från denna undersökning, samt ett avsnitt om Åtgärder och uppmaningar där vi med vårt unika perspektiv föreslår vad som behöver göras för att vända den trend och de resultat vi ser i rapporten.

Tjejer och unga kvinnors mående i allmänhet

Majoriteten av svarande identifierade sig som tjejer/unga kvinnor. 1,66 % identifierade sig som icke-binära, 0,12 % som transpersoner och 1,54 % var osäkra på hur de vill definiera sig. De åldersgrupper som i störst utsträckning valde att svara på enkäten var 16–18 och 19–21. Av de svarande bodde 29% i en storstad, 22% i en mellanstor stad, 21% i en småstad, 18% på landsbygd och 10% i en förort.

61% uppgav att de mårde helt okej, eller bra, medan **35% uppgav att de mårde ganska dåligt, eller jättedåligt**. Den gruppen som hade bäst mående generellt sett var åldersgruppen 16–18, här mårde flest bra, helt okej, eller jättebra. Åldersgruppen som mårde sämst var åldersgruppen 22–25, här svarade hela 32% att de mår ganska dåligt.

På frågan om stress, oro eller ångest påverkar deras liv till ganska, eller hög, utsträckning, svarade 81% av alla 16–18 åringar ja. I åldersgruppen 13–15 svarade 70% ja på samma fråga, 82% i åldersgruppen 22–25. **Endast 17% av alla svarande upplevde *inte* stress, ångest eller oro i någon högre utsträckning.** *Detta är en alarmerande ökning i jämförelse med Tjejjouren Västs enkät Är du okej? från 2020.*

Alla åldersgrupper uppger att deras mående har blivit sämre det senaste året. Den gruppen som påverkats minst är gruppen 19–21 år. Där uppger "endast" 84% att de mår sämre. Siffrorna angående den självskattade försämringen av sitt mående är oroväckande höga genom alla åldersgrupper.

Så hur tar sig måendet i uttryck då? Rent psykosomatiskt? Och skiljer det sig i åldersgrupperna? Det vanligaste svaret i alla åldersgrupper är att de känner sig deppiga och nere. 16–18åringarna hade svårare att fokusera i skolan/på jobbet än resterande grupper.

Sett över alla åldersgrupperna var det tredje vanligaste symptomet sömnproblem, och därefter magproblem. 13–15åringarna hade en jämn spridning av samtliga psykosomatiska symtom. De upplever en rad olika symtom med stor spridning. I denna grupp var det 70 % som upplevde stress, oro eller ångest som tar sig uttryck i bland annat magont, sömnproblem eller katastroftankar.

Vi kan också se att demografin spelar in i hur tjejer och unga kvinnor mår. De som i störst utsträckning svarade att deras mående inte påverkats negativt under det senaste året, bor i en småstad. Den gruppen som uppger **störst påverkan**, bor i förort, därefter på landsbygden.

Vem är otrygg hemma?

De allra flesta unga som svarat på vår enkät är trygga hemma, mellan 87 och 90%. Men de som upplever störst otrygghet hemma var 19-21-åringarna, de uppgav att de får höra elaka ord, lider brist på kärlek (försummelse), får utstå fysiska slag eller knuffar. Gruppen 16–18 år, som låg på andra plats i utsatthet, uppgav samma sorters utsatthet och otrygghet hemma.

De som i högst utsträckning uppgav att de upplever våld i sin relation, var åldersgruppen 22–25, därefter gruppen 19–21. De utsätts för elaka ord, att partnern kontrollerar deras telefoner, och att de blir tagna i på ett sätt som är obehagligt eller skrämmande.

Hur har du det i skolan?

I förra årets enkät var skolan en plats som både var kopplad till olika sorters våldsutsatthet, och en källa till stress, ångest och oro, ofta kopplat till att prestera. Vi ville därför följa upp och veta mer om hur tjejer och unga kvinnor upplever skolan. Vilken påverkan har den på deras mående?

Våld i skolan

Vi ville veta mer om tjejer och unga kvinnor upplever våld i skolan, därför ställde vi frågan om de någonsin har upplevt våld i skolmiljö. För oss är våld ett brett begrepp som inte enbart innefattar *slag, knuffar eller sparkar*, utan även *kontrollerande, kränkande behandling, spridning av bilder, sexuella övergrepp* eller *hot om någon form av våld*. Det är viktigt att påpeka att det har varit annorlunda omständigheter under pandemins år. Många skolelever har haft sina studier på distans, medan andra har fortsatt gå till skolan som vanligt. Alla har dock mer eller mindre påverkats av pandemin.

I vår enkät kom det fram att den grupp som i minst utsträckning upplevt våld är gruppen 11–12 år. Här behöver vi ha i åtanke att antalet av personer som besvarat vår enkät i den åldersgruppen är få. Vidare är den vanligaste formen

av våld, i samtliga åldersgrupper, elaka ord och kränkningar. Den åldersgrupp där detta förekommer oftast är 13–15 år, där 36% av svarande uppger att de upplevt våld i form av elaka ord och kränkningar. Våld i form av slag och knuffar förekommer också i nästan alla ålderskategorier, och är mest vanlig i åldersgruppen 13–15 år.

Sexuella trakasserier i skolan

Sexuella trakasserier var också något som förekom i nästan samtliga åldersgrupper förutom i den yngsta (10–12 år). Även bland dem som i enkäten uppgav att de inte längre går i skolan, hade tidigare upplevt sexuella trakasserier under skoltid. Den gruppen som upplevt denna form av våld i högst utsträckning var 16-18åringarna. Där uppgav 7,5% att de har utsatts för sexuella trakasserier. De som har utsatts svarade också att det i högst utsträckning är andra elever som utsatt dem, men en liten del uppgav även att anställda på skolan varit deras förövare.

De som i lägst utsträckning uppgav att de hade utsatts för våld i skolan bodde i en förort, medan de som i högst utsträckning som uppgett erfarenheter av någon form av våld i skolmiljö bodde i en småstad. De som uppgav att de bor i en småstad är också de som i högst utsträckning uppgav att de inte går i skolan längre, vilket är det viktigt att tillägga eftersom det gör gruppen med svarande mindre.

Prestation och belastning

Vi ville också veta hur arbetsbelastningen i skolan påverkar tjejer och unga kvinnor. Om de svarande tyckte det var för lite, lagom eller för mycket. En överväldigande majoritet i alla åldersgrupper uppgav att **det är för mycket skolarbete**. Detta främst i gruppen 16–18 år där 75,5% svarade att det är för hög belastning i skolan. Siffran var även skrämmande hög i gruppen 13–15 där 72% av de svarande tyckte att belastning är för hög. Vad detta beror på kan vi inte säga exakt, men i dessa åldersgrupper kan det kännas som att mycket står på spel kopplat till ens prestation i skolan. Högstadiet och gymnasiet kan vara perioder där en känner mycket press att prestera högt förkunna uppfylla ens

framtidsplaner. Dessutom höjs kraven på arbetet en presterar i skolan desto mer, ju högre årskurs en går i.

Stress, oro och ångest är vanligt bland tjejer och unga kvinnor i dessa åldrar, och i många fall kan det kopplas till skolan. Av de svarande som uppgav att belastningen i skolan är högre än vad de klarar av, **bodde en majoritet i förort, eller på landsbygd**. Av de som bor i förort uppgav hela 60% att belastningen är för hög, och 53% av alla de som bor på landsbygd.

Vi ville veta mer om arbetsbelastningen i skolan påverkade dem negativt och svaret var överväldigande. I åldersgruppen 16–18 åringar uppgav **hela 93% att skolarbetet påverkade deras psykiska hälsa negativt**. Detta gav sig uttryck framförallt genom prestationsångest, koncentrationssvårigheter och känslor av deppighet och nedstämdhet. Många uppgav också att de upplever sömnsvårigheter. Även i åldersgruppen 13–15 år uppgav 93% att skolarbetet utgjorde en stor påfrestning på deras psykiska hälsa. I denna grupp är konsekvenserna främst prestationsångest, huvudvärk och koncentrationssvårigheter.

Dessa siffror om hur belastningen påverkar vår målgrupps psykiska hälsa negativt är alarmerande hög. Att 93% av svarande 16-18-åringar, samt 13-15-åringar, upplever att skolan påverkar deras psykiska hälsa negativt är ytterst problematiskt. Enkäten påvisar att tjejer och unga kvinnor fortsätter att må sämre och sämre över skolan.

Att söka stöd och vård under pandemin

Vi har valt att fokusera extra på respondenternas upplevelse av behovet av att söka stöd och vård under året, samt hur bemötandet varit om de sökt. Vi på Tjejjouren Väst förutspår en ökning av antal individer som söker stöd och vård efter pandemins slut. Det finns de som inte söker under pandemin för att inte belasta vården ytterligare, och vissa mår bättre under pandemin av olika anledningar (en kanske inte längre befinner sig där en blir utsatt, på skola eller arbetsplats, en världskris kan också få ens egna problem att kännas mindre påtagliga i jämförelse). Samtidigt visar studier som genomförts att den psykiska ohälsan har försämrats bland barn och unga under pandemin, framförallt bland tjejer och unga kvinnor. Speciellt påverkas de som redan kommer från utsatta miljöer med svag socioekonomisk bakgrund och svagt socialt

skyddsnät¹. I P4 rapporteras det även om att Västra Götalandsregionen har längst väntetid i landet på psykiatrivård för barn². I förra årets enkät uppgav 17% att de sökt stöd under året med anledning av pandemin Covid-19, av dessa var 48% inte nöjda med stödet de fått. Då uppgav många att de inte blev tagna på allvar, inte kände sig förstådda eller att vårdköerna var långa.

Hur många har sökt stöd och vård?

Av alla svarande, uppgav **37% att de har sökt stöd eller vård under det senaste året**. I åldersgruppen 22–25 angav 45% att de sökt en samtals- eller läkarkontakt under året, detta var den högsta siffran sett till åldersgrupp och antal sökande. De har i första hand sökt psykologkontakt, och därefter en läkarkontakt. Den åldersgrupp som i lägst utsträckning sökt stöd eller vård var 13–15 åringarna, där uppgav 32% att de sökt och de har främst sökt sig till en psykolog, därefter till en skolkurator. 16–18åringarna, samt 19–21åringarna, söker sig i högre utsträckning till kuratorer och psykologer.

Av alla som sökte stöd eller vård under det senaste året var **52% inte nöjda med stödet de fått**. Av 22–25 åringarna upplever 56% att de inte fått det stöd de behöver, bland 16–18åringarna ligger den siffran på 51%. Samtliga grupper uppgav ungefär samma anledningar till att stödet inte fyllt deras behov: *de upplevde inte att de fick den hjälp och stöd de behöver, de kände sig inte förstådda*, och många (grupperna 16–18, 19–21, 22–25) uppgav att det *var för långa vårdköer*.

De som bor i storstäder och på landsbygd söker i högre utsträckning vård och stöd. I storstäderna söker en oftare psykologstöd, och i mindre städer, förort och landsbygd söker en i högre utsträckning kuratorstöd. Däremot är fördelningen relativt jämt sett till geografisk placering när det kommer till att söka läkarhjälp. De som var minst nöjda med stödet de fått bodde i något högre utsträckning i mindre städer, även om siffran är hög över hela regionen. I de mindre städerna upplevde de också att de inte har blivit förstådda på rätt sätt. De som bodde i större städer uppgav i högre utsträckning längre vårdköer som anledningen till sin missnöjdhet.

¹ Se studie från Högskolan Väst och Jönköpings Universitet: [Reported Change in Adolescent Psychosocial Functioning during the Covid-19 Outbreak](#) & rapporten från IFAU: [Barn och unga under coronapandemin](#)

² Se inslag: [Barn i Västra Götaland väntar längst i landet på psykiatrivård](#)

Hur ser du på att söka stöd och vård?

Vi ville även undersöka vilka föreställningar och fördomar tjejer och unga kvinnor har kring att söka vård. I de äldre åldersgrupperna 19–21 och 22–25 år, svarade 30% att de inte ser något problem med att söka vård eller stöd om en behöver det. Vidare tycker 30% att det är läskigt att söka hjälp. Även åldersgruppen 16–18 uppgav i hög utsträckning att det är läskigt att söka vård eller stöd. Många i den åldersgruppen tycker också att deras problem är för små för att få hjälp med, och 12% av dem anser också att det känns pinsamt att söka hjälp för sin psykiska ohälsa.

I de yngre åldersgrupperna 10–12 och 13–15, upplever de i högre utsträckning än de andra grupperna att deras problem är för små för att rätt till vård eller stöd. Även de upplever i samma utsträckning som gruppen 16–18 att det är för läskigt att söka vård eller stöd.

Sammanfattning

Denna enkät visar att lite mer än hälften av alla svarande mår helt okej, dock uppger 35% av alla svarande att de mår ganska dåligt, eller jättedåligt. Välbefinnandet varierar beroende på vilken ålder respondenterna är i.

Den åldersgrupp som mädde sämst var den äldsta, 22–25 år, där hela 32% svarade att de mår ganska dåligt. När frågan om stress, oro eller ångest påverkar deras liv svarade majoriteten av alla åldersgrupper ja. I åldersgruppen 13–15 svarade 70% ja, i åldersgruppen 16–18 svarade 81% ja och den äldsta gruppen 22–25 svarade 82%.

Det mest alarmerande är kanske att enbart 17% av alla svarande *inte* upplevde stress, ångest eller oro i någon högre utsträckning. En enorm ökning jämfört med resultaten från *Är du okej?* 2020. En annan mycket oroväckande siffra är att den grupp där lägst andel uppgett ett försämrat mående under det senaste året är 19-21-åringarna, och av dem är det 84% som uppger att de mår sämre. Detta är en mycket tydlig indikation på hur tjejer och unga kvinnors mående kraftigt försämrats under det senaste året, mycket troligen relaterat till pandemin Covid-19.

Ett av årets prioriterade fokusområden var att undersöka *hur vår målgrupp har det i skolan*, eftersom tidigare års undersökning gett indikationer på att skolan ofta är en plats där en blir utsatt för olika typer av våld och att den är starkt sammankopplad med stress, ångest och oro. Gällande våld är den vanligaste formen av våld i skolan elaka ord och kränkningar, vilket förekommer oftast bland 13-15-åringarna. Samma åldersgrupp uppgav också att de upplevt våld i form av slag och knuffar. I nästan alla åldersgrupper (förutom den yngsta, 11–12 år) uppgav personer att de upplevt sexuella trakasserier i skolan. Den grupp som i högst utsträckning upplevt detta är 16-18-åringarna där hela 7,5% uppgav att de utsatts för sexuella trakasserier. Vidare frågade vi om hur skolan påverkar deras psykiska hälsa och hur hög arbetsbelastning de har. I båda åldersgrupperna 13–15 och 16–18 uppgav ett högt antal att belastningen var för hög, 93% av båda grupperna uppgav också att skolarbetet påverkade deras psykiska hälsa negativt.

Detta är extremt höga siffror för hur ens psykiska hälsa påverkas av arbetsbelastningen i skolan. Dessa två åldersgrupper går på högstadiet och

Majoriteten av alla svarande upplever att stress, oro eller ångest påverkar deras liv

gymnasiet, prestationsångesten kan vara kopplad till en känsla av att en måste lyckas riktigt bra i skolan för att det är avgörande för ens framtid. Att komma in på gymnasiet, eller få bra betyg där för att kunna komma in på universitetet, är något av det mest centrala i dessa åldrar. Dock behöver vuxenvärlden fundera på vad det innebär att utveckla en psykisk ohälsa kopplad till ens prestation och huvudsakliga syssla. Nutidens unga kommer bära med sig detta in i sitt vuxen- och arbetsliv, och således ha sämre förutsättningar för ett hållbart liv med goda livsvillkor.

Vård och stöd, och framförallt benägenheten att söka vård och stöd, samt upplevelsen av detta om en sökt, var vårt andra prioriterade område i denna enkät. Vår tidigare enkät visade att 17% sökt vård och stöd under det senaste året, i denna enkät var det 37% som uppgav att de har sökt vård under det senaste året. Det har alltså skett en dubbling av antal individer som sökt sig till vården. Dessa siffror blir ännu mer oroväckande när en tar i beaktning, som nämndes inledningsvis, att enbart 2% av respondenterna i årets enkät även besvarade den förra enkäten. Det går således att skönja att fler söker vård och stöd, säkerheten i detta påstående kan dock inte helt fastslås och får undersökas vidare i kommande enkäter.

Av årets respondenter var de som sökt vård i högst utsträckning den äldsta åldersgruppen, 22–25 år, där uppgav 45% att de sökt vård. Den grupp som i lägst utsträckning har sökt vård är 13-15-åringarna, där var det 32% som sökt vård. Av alla svarande som sökt vård svarade **drygt hälften att de inte varit nöjda med stödet de har fått**.

**52% är inte nöjda
med stödet de har
fått**

Sammanfattningsvis går det att påvisa att många av resultaten i *Är du okej?*, vår enkät från hösten 2020, upprepas i årets enkät *Hur har du det?*

Som nämnts innan uppgav enbart 2% att de hade svarat på tidigare enkäter av oss. Detta innebär att det i princip är helt nya personer som svarat på årets enkät. Vi har således fått in svar från en större pool av tjejer och unga kvinnor i Västra Götalandsregionen som i mångt och mycket indikerar samma saker: de mår sämre, allt fler söker stöd och detta stöd upplevs av cirka hälften vara inadekvat. Dessutom är skolan en källa till stress, oro och ångest, framför allt för 13-15-åringarna och 16-18-åringarna.

Atgärder och uppmaningar

Den här rapporten har synliggjort hur vuxenvärlden brister i att tillgodose barn och ungas rättigheter och behov, framförallt rätten att bli lyssnad på och förstörd när en söker vård eller stöd. Vi kan också se att belastningen i skolan är ett stort problem för tjejer och unga kvinnor, och dessutom att individens geografiska tillhörighet här spelar en stor roll för upplevelsen av belastningen skolarbetet utgör, och hur detta påverkar ens hälsa. Pandemin är med stor sannolikhet en bidragande faktor till det försämrade måendet generellt, och den negativa påverkan arbetsbelastningen i skolan har på tjejer och unga kvinnors psykiska hälsa.

Framtida konsekvenser

Pandemin Covid-19 kommer medföra konsekvenser som vi ännu inte kan se och inte heller helt förutspå. Det vi vet är att vi får indikationer i alla studier och rapporter som görs att den psykiska ohälsan ökar, speciellt bland tjejer och unga kvinnor. De unga får inte lika mycket utrymme när det talas om insatser och åtgärder för att motverka pandemins effekter, trots att det är deras framtid som kommer att påverkas mest. Vi på Tjejjouren Väst förutspår en ökning av behovet av vård och stöd när pandemin avtagit, när samhället så sakteliga börjat återgå till det normala. Vi behöver vara förberedda på detta ökade behov, och preventiva insatser är av yttersta vikt.

Vi vill uppmana till att ta resultaten i denna enkätundersökning på allvar, då det är vårt framtida samhälle som ska ta om hand om, samt bäras av, de som är unga idag. Att inte få ta studenten med utspring, flak och fest kan synas som trivialt och övergående, men är en av de största händelserna i en unga människas liv, en milstolpe. Att behöva oroa sig för hushållsekonomin, att ha råd att bo kvar i ens bostad, om en kommer kunna få jobb i framtiden eller ens komma in på universitetet, är något många unga nu får göra som tidigare generationer inte behövt tänka på. Vi vuxna behöver finnas där, vi behöver arbeta preventivt med att motverka effekterna som uppstår av psykisk ohälsa och fånga upp våra unga redan nu. Barn och unga inte är en enhetlig grupp, tjejer och unga kvinnor är också en särskilt utsatt grupp där tjejjourerna har en unik kunskap och insikt.

Civilsamhället har växlat upp och anpassat sina verksamheter för att möta och stötta sina målgrupper under pandemin, denna flexibilitet och anpassningsförmåga är unik för våra organisationer. Tjejjouren Väst gjorde en enorm kraftsamling under 2020 och tog emot 52% mer stödsamtal. Vi har

öppnat upp chatten en dag till, initierat konceptet Digital Storasyster (som är en längre samtalskontakt mellan samma volontär och samma stödsökande), genomfört kampanjer för att informera våra unga om både hur pandemin och den konstiga tid vi lever i kan få en att må, men också om deras rättigheter och att de har rätt att må bra.

Åtgärder

Vi vill därför också uppmana till tvärsektoriell samverkan, där civilsamhället får en självklar plats vid planeringen av de insatser som ämnas genomföras för unga. Vi har en unik insyn i ungas mående och vardag, och vi vill dessutom uppmana till att försöka skapa delaktighet hos målgruppen (tjejer och unga kvinnor) både i planerandet, och genomförandet, av insatser och åtgärder. En viktig aspekt vi vill lyfta, och se lyftas på kommunal och regional nivå, är vikten av att veta om sina rättigheter. En har rätt att må bra, en har rätt att själv bestämma över sin kropp och en har rätt att få stöd och vård när en behöver det.

Tjej-, trans- och ungdomsjourerna i hela Sverige fyller här en viktig funktion, både som brobyggare mellan oss och mer konventionella vårdinsatser, och som en instans som kan informera om dessa rättigheter och därför se till att de tillgodoses. En ytterligare aspekt, och kanske den viktigaste, med jourverksamheterna är att vi ofta är den första den unga berättar för. Vi utgör lågröskelverksamheter som har målgruppens förtroende, och vi kan därför också bidra till att fånga upp de här individerna och se till att de får tillgång till de insatser som står till buds. Genom att verka preventivt kan vi skapa en bättre framtid, med bättre förutsättningar för kommande generationer. Att ha goda livsvillkor är essentiellt för att vara en aktiv och självklar del av samhället, och att då påbörja sitt vuxenliv med sämre förutsättningar, exempelvis med psykisk ohälsa, gör också att en direkt hamnar på efterkälken. Gemensamma krafttag behövs för ett jämställt samhälle med lika rättigheter och goda livsvillkor.

Vi stöttar och stärker tjejer och unga kvinnor, vi lyfter deras röster!